

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Otwocku w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Włodarczyk

Protokolant: Anna Bodalska – Krydowska

Bez udziału prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku

po rozpoznaniu w dniu 07 stycznia 2019 roku,

sprawy H. D. s. A. i A. z d. Ż., ur. (...) w O.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 21 grudnia 2015 roku w sprawie (...) za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 04 sierpnia 2015 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności, zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 4 sierpnia 2015 roku i ustalono, że kara ograniczenia wolności została wykonana w wymiarze 2 dni, na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono wobec skazanego przepadek dowodów rzeczowych, na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono wobec skazanego nawiązkę na rzecz Ośrodka (...) filii w K. w kwocie 500 złotych; postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 23 maja 2017 roku w sprawie (...), (...) zarządzono wobec skazanego wykonanie 2 miesięcy i 5 dni zastępczej kary pozbawienia wolności za pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 miesięcy i 10 dni z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, wstrzymano wykonanie kary zastępczej 2 miesięcy i 5 dni pozbawienia wolności do czasu wykonania przez skazanego orzeczonej kary ograniczenia wolności w formie pracy społecznie użytecznej, ustalono, że do wykonania skazanemu pozostało 4 miesiące i 10 dni kary ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, postanowieniem z dnia 15 lutego 2018 roku zarządzono wobec skazanego wykonanie 1 miesiąca i 20 dni zastępczej kary pozbawienia wolności za pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności w wymiarze 3 miesięcy i 11 dni z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 21 grudnia 2015 r. sygn.. akt (...), postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 23 maja 2018 roku w sprawie (...), (...) rozstrzygnięto wątpliwości w przedmiocie wymiaru kary zastępczej pozbawienia wolności orzeczonej postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 15 lutego 2018 r. za pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności w ten sposób, że określono wymiar kary zastępczej pozbawienia wolności w ilości 49 dni,

II. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 19 października 2015 roku w sprawie (...) za czyny:

- z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 4 grudnia 2014 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 3 listopada 2014 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby, na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego w okresie próby do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt. II aktu oskarżenia poprzez zapłatę na rzecz H. M. kwoty 20 000 (dwudziestu tysięcy) złotych, postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 13 marca 2017 roku w sprawie (...), D. (...), (...) Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie nałożono na skazanego obowiązek podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej, oraz obowiązek utrzymywania stałego osobistego kontaktu z kuratorem z własnej inicjatywy co najmniej 1 raz w miesiącu, postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 12 grudnia 2017 roku w sprawie (...), Doz (...) zarządzono wobec skazanego wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 19 października 2015 roku sygn.. akt (...), postanowieniem Sadu rejonowego w Otwocku z dnia 23 maja 2018 roku w sprawie Doz (...) zaliczono skazanemu na poczet kary 1 roku pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 grudnia 2014 r. do dnia 03.03.2015 roku, karę jednego roku pozbawienia wolności skazany odbywa od dnia 22 maja 2018 roku,

orzeka

1. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i art. 87 § 1 k.k. łączy orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku w sprawie (...) karę ograniczenia wolności z orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe karę pozbawienia wolności i wymierza skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności
2. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w dla Warszawy Pragi Południe sygn.. akt (...) od dnia 4 grudnia 2014 roku godz. 00:00 do dnia 03 marca 2015 roku godz. 00:00 oraz okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Otwocku w sprawie (...) w ilości 92,5 godzin odpowiadających 138,75 dniom kary ograniczenia wolności i 2 miesiącom i 10 dniom kary pozbawienia wolności
3. w częściach nie podlegających łączeniu pozostawia wyroki do odrębnego wykonania;
4. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego w całości od kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 496/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Skazany H. D. s. A. i A. z d. Ż., ur. (...) w O. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

III. Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 21 grudnia 2015 roku w sprawie (...) za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 04 sierpnia 2015 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności, zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 4 sierpnia 2015 roku i ustalono, że kara ograniczenia wolności została wykonana w wymiarze 2 dni, na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono wobec skazanego przepadek dowodów rzeczowych, na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono wobec skazanego nawiązkę na rzecz Ośrodka (...) dla (...) filii w K. w kwocie 500 złotych; postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 23 maja 2017 roku w sprawie (...), (...) zarządzono wobec skazanego wykonanie 2 miesięcy i 5 dni zastępczej kary pozbawienia wolności za pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 miesięcy i 10 dni z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, wstrzymano wykonanie kary zastępczej 2 miesięcy

i 5 dni pozbawienia wolności do czasu wykonania przez skazanego orzeczonej kary ograniczenia wolności w formie pracy społecznie użytecznej, ustalono, że do wykonania skazanemu pozostało 4 miesiące i 10 dni kary ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, postanowieniem z dnia 15 lutego 2018 roku zarządono wobec skazanego wykonanie 1 miesiąca i 20 dni zastępczej kary pozbawienia wolności za pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności w wymiarze 3 miesięcy i 11 dni z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 21 grudnia 2015 r. sygn.. akt (...), postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 23 maja 2018 roku w sprawie (...), (...) rozstrzygnięto wątpliwości w przedmiocie wymiaru kary zastępczej pozbawienia wolności orzeczonej postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 15 lutego 2018 r. za pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności w ten sposób, że określono wymiar kary zastępczej pozbawienia wolności w ilości 49 dni,

IV. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi P. w W. z dnia 19 października 2015 roku w sprawie (...) za czyny:

- z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 4 grudnia 2014 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 3 listopada 2014 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby, na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego w okresie próby do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt. II aktu oskarżenia poprzez zapłatę na rzecz H. M. kwoty 20 000 (dwudziestu tysięcy) złotych, postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 13 marca 2017 roku w sprawie (...), D. (...), (...) Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie nałożono na skazanego obowiązek podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej, oraz obowiązek utrzymywania stałego osobistego kontaktu z kuratorem z własnej inicjatywy co najmniej 1 raz w miesiącu, postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 12 grudnia 2017 roku w sprawie (...), D. (...) zarządono wobec skazanego wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 19 października 2015 roku sygn.. akt (...), postanowieniem Sądu rejonowego w Otwocku z dnia 23 maja 2018 roku w sprawie D. (...) zaliczono skazanemu na poczet kary 1 roku pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 grudnia 2014 r. do dnia 03.03.2015 roku, karę jednego roku pozbawienia wolności skazany odbywa od dnia 22 maja 2018 roku,

Skazany H. D. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w sprawie (...) oraz Sądu Rejonowego w Otwocku w sprawie (...).

Sąd zważył, co następuje:

Kluczowym dla wydania wyroku w przedmiotowej sprawie była treść przepisów art. 85-89 k.k., które stanowią iż:

„ Art. 85 § 1. Jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną.

§ 2. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

§ 3. Jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczone kary nie podlegają łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

§ 3a. Jeżeli kara wykonywana lub orzeczona, o której mowa w § 3, stanie się następnie podstawą orzeczenia kary lub kar łącznych, zakaz łączenia kar odnosi się również do tej kary lub kar łącznych.

§ 4. Karą łączną nie obejmuje się kar orzeczonych wyrokami, o których mowa w [art. 114a](#).

Art. 85a Orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Art. 86 § 1. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach

§ 1a. Jeżeli suma orzeczonych kar pozbawienia wolności wynosi 25 lat albo więcej, a chociażby jedna z podlegających łączeniu kar wynosi nie mniej niż 10 lat, sąd może orzec karę łączną 25 lat pozbawienia wolności.

§ 2. Wymierzając karę łączną grzywny, sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem określonymi w [art. 33 § 3](#); wysokość stawki dziennej nie może jednak przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio.

§ 2a. Jeżeli chociażby jedna z podlegających łączeniu grzywien jest wymierzona kwotowo, karę łączną grzywny wymierza się kwotowo.

§ 2b. Jeżeli chociażby jedna z podlegających łączeniu grzywien została orzeczona na podstawie przepisu przewidującego wyższą górną granicę ustawowego zagrożenia tą karą niż określona w [art. 33 § 1](#), sąd wymierza karę łączną grzywny w granicach od najwyższej z kar tego rodzaju wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 4500 stawek dziennych grzywny lub najwyższej z kar grzywny, jeżeli przekracza ona 4500 stawek dziennych.

§ 3. Wymierzając karę łączną ograniczenia wolności, sąd określa na nowo obowiązki lub wymiar potrącenia, o których mowa w [art. 34 § 1a](#), a także może nałożyć na sprawcę obowiązki wymienione w [art. 72 § 1 pkt 2-7a](#), jak również orzec świadczenie pieniężne wymienione w [art. 39 pkt 7](#).

§ 4. Zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1-3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna.

Art. 87 § 1. W razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

§ 2. Jeżeli za zbiegające się przestępstwa wymierzono kary pozbawienia wolności oraz ograniczenia wolności i kara łączna pozbawienia wolności nie przekroczyłaby 6 miesięcy, a kara łączna ograniczenia wolności - 2 lat, sąd może orzec te kary łączne jednocześnie, jeżeli cele kary zostaną w ten sposób spełnione.

Art. 89 § 1. W razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia każdego z tych przestępstw nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

§ 1a. W razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

§ 1b. Sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami podstawą orzeczenia kary łącznej stało się popełnienie przez tego samego sprawcę co najmniej dwóch przestępstw kiedykolwiek, niezależnie od czasu orzeczenia kar podlegających łączeniu. Należałoby zatem przyjąć, że obecnie wystarczającym czynnikiem wyodrębnienia zbiegu przestępstw jest tożsamość sprawcy, nie oznacza to jednak, że może to być grupa nieograniczona. Wskazuje na to art. 85 § 3 KK, potem zmieniony i uzupełniony o art. 85 § 3a KK. Nie wszystkie kary orzeczone za przestępstwa tworzące zbieg mogą być ze sobą łączone. Jak wynika z art. 85 KK, łączeniu podlegają kary tego samego rodzaju, a kary różnorodnej – tylko z mocy szczególnych przepisów (art. 87 i 88 KK). Dla łączenia kar bez znaczenia pozostaje to, czy zostały orzeczone na podstawie KK czy ustawy pozakodeksowej. Nie ma też przeszkód w łączeniu kar orzeczonych za przestępstwo i przestępstwo skarbowe. Nie podlegają natomiast łączeniu kary orzeczone za przestępstwo z karami orzeczonymi za wykroczenie. Nie ma też podstaw do łączenia kar zastępczych ani ze sobą, ani z karami zasadniczymi. Jak wynika z art. 85 § 2 KK, w skład kary łącznej wchodzi również kara łączna orzeczonej wobec tej samej osoby wcześniej. Kara ta nie podlega rozwiązaniu i ma być połączona z innymi karami w takiej postaci, w jakiej została orzeczone. Zgodnie z art. 85 § 2 KK podstawą kary łącznej mogą być "podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części". Na początek stwierdzić należy, iż określenie "podlegające wykonaniu" nie może być utożsamiane z faktem aktualnego wykonywania kary. Jak zaznaczono w orzecznictwie, byłoby to sprzeczne z samą ideą kary łącznej i "ograniczałoby zastosowanie tej instytucji jedynie do incydentalnych przypadków". Określenie kary jako "podlegającej wykonaniu" odnosić więc należy do kar, wobec których aktualizuje się obowiązek wykonania, niezależnie od tego czy są one w danym czasie rzeczywiście wykonywane. Przekonujące wydaje się stanowisko uznające za kryterium "podlegania wykonaniu" nieuchronność wykonania kary.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalił, iż H. D. był skazany dwoma wyrokami w sprawie Sądu Rejonowego w Otwocku sygn.. akt (...), którym orzeczono wobec skazanego karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie w sprawie (...), którym orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 lat.

Dokonując dalszej analizy warunków wydania wyroku łącznego i orzeczenia kary łącznej obejmującej kary orzeczone w powyższych wyrokach, należało zbadać w powyższych wyrokach orzeczono kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Sąd uznał, że orzeczone w wyżej opisanych wyrokach kary kwalifikują się do połączenia w karę łączną.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1, 2 i 3 k.k., art. 86 § 1 i art. 87 § 1 k.k. połączył karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku w sprawie (...) z karą pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w sprawie (...). Sąd wymierzając skazanemu karę łączną zastosował zasadę absorpcji, uznając, iż zarówno zasada absorpcji jak i kumulacji nie mają zastosowania w niniejszej sprawie. Sąd w tym zakresie w pełni podziela stanowisko zawarte w judykaturze, iż nawet podobny sposób działania i podobna kwalifikacja czynów, nie przemawiają za stosowaniem pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej, jeżeli każdy z przypisanych czynów odznacza się znacznym stopniem społecznej szkodliwości (wyrok SN z dnia 7 stycznia 1974r., III KR 339/73, OSNKW 1974, nr 5, poz. 89) oraz, że „priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada absorpcji, natomiast kara łączna, orzeczone na zasadzie absorpcji lub kumulacji – wyjątkiem (...) zasada kumulacji - byłaby wyrazem formy odpłaty, zaś zasada absorpcji - wyrazem formy nagrody. Zwartość czasowa i rodzajowa przypisanych skazanemu czynów nie zobowiązuje sądu orzekającego do stosowania zasady absorpcji, lecz jedynie daje podstawę do rozważań w ramach sędziowskiego uznania, czy oskarżony zasługuje na takie nowe ukształtowanie kary, które uwzględnia te okoliczności” (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 15 maja 2008 r., II AKA 98/08 LEX nr 453987). Sąd mając na względzie przeszłość skazanego (karta karna, opinia o skazanym), oraz szkodliwość społeczną popełnionych przez skazanego czynów, uznał iż orzeczenie kary łącznej w wymiarze niższym niż 1 rok i 3 miesiące stanowiłoby nieuzasadnioną premię dla skazanego. Wymierzając karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności Sąd miał też na uwadze opinię o skazanym nadesłaną z Zakładu Karnego w G.. Przedmiotowa opinia wskazuje, że H. D. funkcjonuje właściwie w warunkach zakładu karnego, nie

był nagradzany regulaminowo oraz nie był karany dyscyplinarnie. Trzeba jednak podkreślić, iż opinia o poprawnym zachowaniu skazanego nie przemawia za zastosowaniem absorpcji. W ocenie Sądu dobre zachowanie w warunkach zakładu karnego winno być standardem a nie czymś wyjątkowym

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż brak jest podstaw, aby orzec karę łączną w mniejszym wymiarze aniżeli orzeczona. Warto wskazać, iż tak ukształtowana kara nie kłóci się też z ratio legis instytucji wyroku łącznego polegającym na tworzeniu korzystniejszej sytuacji skazanego.

W częściach, w których wyroki Sądu Rejonowego w Otwocku w sprawie (...) oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w sprawie (...) nie podlegały łączeniu Sąd pozostawił je do odrębnego wykonania.

Sąd na podstawie art. 577 k.p.k. będąc zobowiązanym treścią wskazanego przepisu zaliczył na poczet wyżej opisanej kary łącznej pozbawienia wolności okresy odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe od dnia 4 grudnia 2014 roku godz. 00:00 do dnia 03 marca 2015 roku godz. 00:00 oraz okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Otwocku w sprawie (...) w ilości 92,5 godzin, odpowiadających 138,75 dnia kary ograniczenia wolności i 2 miesiącom i 10 dniom kary pozbawienia wolności.

Sąd analizując sytuację majątkową i rodzinną H. D. uznał, iż nie jest on w stanie ponieść kosztów postępowania bez pociągania zbyt ciężkich skutków dla siebie i rodziny. Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od kosztów sądowych obejmujących postępowanie o wydanie niniejszego wyroku łącznego.